

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Λοιπόν Γιάννη μου, αν ζούσαμε σε άλλη εποχή, θά είχαμε σαν
και σήμερα, χαρές και πανηγύρια...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γιατί ; Τι είναι σήμερα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σύμφωνα με τό ημερολόγιο, σήμερα άνοίγει τό Τριώδιον, είν-
ναι με άλλα λόγια ή πρώτη Κυριακή της 'Αποκριάς.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Για νά είμαι ειλικρινής, τό κατάλαβα, γιατί βγαίνοντας από
τό σπίτι μου, είδα σ' ένα περίπτερο κρεμασμένες δύο σακκουλε-
μέ χαρτοπόλεμο και δύο πακέττα σερπαντίνες. "Άλλοτε όμως,
όπως έχω άκούσει, τό Τριώδιον άνοιγε πανηγυρικώτερα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πανηγυρικώτερα δέν θά πη τίποτε. Δέν υπήρχε περίπτωση νά
μήν πληροφορηθής ότι μπήκε ή 'Απόκρια, διότι σου τήν θυμί-
ζανε άναγκαστικώς δύο είδων έκδηλώσεις : 'Οπτικές και άκου-
στικές.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τίς όπτικές τίς φαντάζομαι. Θά πουλούσανε παντού μάσκες
και βλέποντάς τις θά θυμόσουνα ότι διατρέχομε εποχή καρνα-
βαλιού...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μόνο μάσκες ; Κάθε κουρετό και τό πιο φτωχό στην πιο λαϊκή
συνοικία, άνοιγε και είχε κολλήσει στην πόρτα του μία τερά-
στια έπιγραφή : 'Ενοικιάζονται ντόμινα. 'Επιτός της πινακί-
δας έβλεπες κι' έναν κουρελιασμένο και συφοριασμένο Πιερρό-
το νά κρέμεται στην πόρτα του κουρείου.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Ο κρεμασμένος Πιερρότος, τό κοστούμι δηλαδή του Πιερρότου
θά ήτανε τό σήμα κατατεθέν της 'Αποκριάς.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όπως τό λές. "Εφυγε ή πατροπαράδοτη κρεμασμένη πετσέτα
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ποιά πετσέτα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν τό ξέρεις ; Κάθε κουρετό, είχε κρεμασμένη μία πετσέτα
έξω από τό μαγαζί, σαν σημαία νά ποθμε, σαν σημαία...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

σημάδι πού είδοποιούσε : "Αλτ ! 'Εδῶ κουρεζον !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

'Ακριβῶς. 'Εννοεῖται ὅτι ἡ πετσέτα γιὰ τὴν ὁποία μιλάμε κρεμότανε πενήντα κι' ἑξήντα χρόνια πρίν. 'Αργότερα, κατὰ τὸ 1920, ἡ πετσέτα ξεκρεμάστηκε - τουλάχιστον ἀπὸ τὰ κεντριὰ κουρεζα - καί τὸ σημάδι : 'Εδῶ κουρεζον, ἦτανε ἕνας περιστρεφόμενος κύλινδρος.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Θά σ' ἐπιπλήξω Δημήτρη ἐν σοῦ πῶς ὅτι αὐτόν τόν περιστρεφόμενον κύλινδρο τόν πρόλαβα κι' ἐγώ, σέ κάποιον κουρεζο στό Μεταξουργεζο. Ἦτανε λοιπόν ἕνας κύλινδρος μέ τρεῖς φιγούρες. Στὴν πρώτη, φαινότανε ἕνα ἀνδρικό κεφάλι συνφρυωμένο καί μαυρο, κατάμαυρο ἀπὸ τὴν ἀξυρισία... Στὴν δεύτερη εἰκόνα ἦτανε τὸ ἴδιο τὸ κεφάλι, μέ τὰ μάγουλα σαπουνισμένα καί στὴν τρίτη, τὸ ἴδιο πάντα ἀνδρικό κεφάλι, χαμογελοῦσε καί ἦτανε κατάλευκο ἀπὸ τὸ ξύρισμα... Αὐτὸ δέν εἶναι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Αὐτὸ ἀκριβῶς. Ὅλα αὐτὰ λοιπόν καί ἡ κρεμασμένη πετσέτα καί ὁ περιστρεφόμενος ἀξυριστός, δίνανε τὴν θέσι τους σ' ἕνα κοστοῦμι Πιερρότου, μαυρο ἀπὸ τὴν σιόνη, ἀξιοθρήνητο καί ψαλακωμένο, πού κρεμότανε σάν σημαία στὴν πόρτα τοῦ κουρείου γιὰ νὰ θυμίζη στοὺς Ἀθηναίους ὅτι περνᾶμε ἐποχὴ Καρναβαλίου καί ὅτι σ' αὐτὸ τὸ κουρεζο θά βρῖσκε κανεὶς ὅτι ἤθελε γι' νὰ μεταμφιεσθῆ σέ Πιερρότο, σέ μαρκήσιο, σέ ἀπάχη, σέ διάβολο, ἢ σέ γιατρό μέ μιὰ μαύρη λιγδωιασμένη βελάδα, μ' ἕνα ψηλὸ καπέλλο, μουστάκια, γένεια καί γυαλιὰ.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ

Κοντολογίης νὰ ποῦμε, ὁ κρεμασμένος Πιερρότος στὰ κουρεζα ἦτανε ἡ ὀπτική ὑπόμνησις τῆς 'Αποκρηῆς. Ἡ ἀκουστική τί ἦτανε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Τὰ νταούλια πού συνοδεύανε τὴν γκαμήλα, τὸ γαϊτανάκι, τὸ γαϊδουράκι, τὰ ρόκαλα καί τὰ ἄλλα πλανόδια θεάματα πού καταπλύζανε τὴν 'Αθήνα σ' ὄλους τοὺς ὁρόμους καί πλατεῖες.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ή μή μου πής ότι και στους κεντρικούς δρόμους γυρίζανε τό Γαϊτανάκι και ή κουρελαρία της περίφημης Γκαμήλας

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και στους πιο κεντρικούς δρόμους Γιάγκο· καμιά φορά όταν περνά μ'ένα ταξί από την πλατεία Όμοιοίας και τυχαίνει πολύ συχνά μία συμφόρησης κυκλοφορίας, όποτε ακινητοποιούνται όλα τ'αμάξια για δέκα λεπτά της ώρας, ήθελά μου θυμάμαι την γαλήνια και μαύρια έποχή όταν πάλι σταματούσε ή κυκλοφορία στην Όμόνοια γιατί είχε σχηματισθεί ένας ανθρώπινος κύκλος για να βλέπη την Γκαμήλα που χόρευε μπροστά στην άφετηρία της Τρίτης Σεπτεμβρίου, ενώ τό περιλάλητο Γαϊτανάκι, είχε αποικείσει την άφετηρία της όδοσ Όθηνάσ...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Και πως κυκλοφορούσε ό κόσμος ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιατί να κυκλοφορήση Γιάγκο μου ; Καθότανε και χάζευε τ'Αποκρηάτικα θεάματα, ενώ ένας άλευρωμένος αληάτσος ή ένας άράπης μουντζουρωμένος με αάα καρβουνόσκονη, γυρίζανε με τά χωνιά για να μαζεύουνε δεκαρες.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κι'όστερα ξεκινούσε πάλι ό θίασος με τό τύμπανο επί κεφαλής : Παραμπάμ-μπάμ-μπάμ... Παραμπάμ-μπάμ-μπάμ... για να πάη σε ήλλη γειτονιά και ό κοσμάκης διελύετο...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι δλος ό κόσμος· Δέν ήτανε λίγοι που παίρνανε από πίσω την Γκαμήλα για να δοθνε και δεύτερη παράστασι άλλου.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πάντως ήτανε μία νότα της έποχης αυτό τό έθιμο της αποκρηάτικης έμφανίσεως τόσων θεαμάτων· "ήτανε τό τοπικό χρώμα τό κουλέρ λοκάλ που λένε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έτσι άκριβώς τό χαρακτηρίσανε μερικές έφημερίδες όταν οι φιλοπρόοδοι θελήσανε να καταργηθούν αυτά τά άηθιαστικά θεάματα· Γράφανε οι έφημερίδες ότι τό Γαϊτανάκι και ή Γκαμήλα δίνουν τό κουλέρ λοκάλ... και μόνον ό δημοσιογράφος

Γεώργιος Πώπ ἔγραψε τὴν ἑφημερίδα 'Αθηναί : Δέν πρόκειται
γιὰ πουλέρ λοκάλ ἀλλὰ γιὰ κ ο υ ρ έ λ λοκάλ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κι' ὅμως Δημήτρη, μέσ' ἀπ' αὐτὴν τὴν κουρελαρία τῆς ἐποχῆς ἐκείνης
μᾶς ἔχει μείνει ἓνα εὐγενικό τραγουδί, ἓνα ἀποικηάτικο τραγουδί
μέ πραγματικὴ φινέτσα καὶ ἀρκετὴ χάρι. Θά μᾶς τὸ θυμίσῃ τώρα
ἡ Κλειώ Δευάρδου. Τὸ φιλί τῆς μάσκας.

ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μόνο μέ πιάνο) Μακρυνά 'πό τοῦ χοροῦ τὴν ζάλη
μέσ' τὸ σκοτάδι, στήν αὐλή
ἔβγαλες μιὰ στιγμή τῆ μάσκας
καὶ μοῦ 'δωσες ἓνα φιλί
ἓνα φιλί γεμάτο γλύκα
γεμάτο πόθο φλογερό
πού τόσα χρόνια καρτεροῦσα
καὶ λαχταροῦσα ἀπό καιρό...

Καὶ μοῦ 'πες : Πάρ' το ἓνα μόνο
τό θέλει ἡ βραδυά ἡ τρελλή
εἶναι μιὰ τρέλλα πού ξεχνιέται
τῆς μάσκας τὸ φιλί.

Καὶ μοῦ 'πες : Πάρ' το ἓνα μόνο
τό θέλει ἡ βραδυά ἡ τρελλή,
εἶναι μιὰ τρέλλα πού ξεχνιέται
τῆς μάσκας τὸ φιλί !.

2.

Περάσαν ἐποχές καὶ χρόνια
καὶ κᾶθε ἀνάμνησις περνᾷ
μὰ ὅλα ὅσα κι' ἔν περάσουν
τέτοιο φιλί ποῖός τὸ ξεχνᾷ ;

Κι' ἐγὼ πού πάντα τὸ θυμᾶμαι
κι' ἄς τὸ 'χει δώσει μέ φειδώ
μέ εἶχε ἀληθινά μεθύσει
γι' αὐτὸ ἀκόμη τραγουδῶ...

καὶ μοῦ 'πες πάρ' το ἓνα μόνο
τό θέλει ἡ βραδυά ἡ τρελλή
εἶναι μιὰ τρέλλα πού ξεχνιέται
τῆς μάσκας τὸ φιλί... (ἐπαναλαμβάνεται)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Ναι Γιάγκο, τό θυμάμαι πολύ καλά αυτό τό τραγουδι.
 Στην αρχή τό τραγουδούσανε σέ συναυλίες, σέ σοβαρές αθ
 συναυλίες μάλιστα. "Ήτανε ή ανάλαφρη νότα νά πουμε ενός
 ρεσιτέλ αθα τραγουδιού. "Υστερα κατέβηκε στό πεζοδρό-
 μιο καί έγινε κτήμα του λαου καί τραγουδιότανε στους δρό-
 μους.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ   Είδα στό τυπωμένο κομμάτι ότι συνθέτης του ήτανε ένας
 Γιάννης Ψαρούδας. Τί ήτανε αυτός ; Μουσικός ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   "Οχι. Διπλωμάτης.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ   Διπλωμάτης ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Δηλαδή ένώτερος υπάλληλος του 'Υπουργείου 'Εξωτερικών. Πολύ
 μορφωμένος καί γλωσσομαθέστατος φυσικά. Τό ένφάν γιατέ των
 σαλονιών. "Ήτανε κομψότατος στό ντύσιμό του, είχε ένα
 υπογένειο καστάνό ανοιχτό καί τό άπαραίτητο μονύελο στό μάτι
 μέ χρυσό σκελετό καί μαύρη κορδέλλα όπως ήθελε τότε ή μόδα

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ   Περιζήτητος λοιπόν ό Γιάννης Ψαρούδας.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Περιζήτητος καί εύφουλόγος μέγας. Δέν ήτανε πιανίστας μά
 έπαιζε πιάνο κοσμικό καί συχνά στους άθρηα χορούς των άθρηα
 ικων σπιτιών, προσφερότανε για νά παίξη καντρίλλιες καί νά
 χορεύουν οι άλλοι. Κάποτε, σέ μία τέτοια περίπτωση, μία
 χαριτωμένη άθηναία ντεμουαζελλίτσα, αντί νά βρη καβαλλιέρο
 νά χορέψη, πήγε καί κάθησε κοντά του στό πιάνο. Τί θέλετε
 έδω δεσποινίς ; τήν έρωτα ό Γιάννης Ψαρούδας. Νά σας γυρίζω
 τά φύλλα της μουσικής... είπε ή κοπελλίτσα. Μά δέν παίζω
 από νότες, αποκρίθηκε ό Ψαρούδας, παίζω τίς καντρίλλιες άπ'
 έξω... όμως δέν πειράζει. Μπορείτα νά μείνετε νά γυρίζετε
 τά φύλλα της καρδιάς σας μήπως μπορέσω νά χωθώ μέσα σ'αυτά.
 ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ   Χαριτωμένο ! ! Ήτανε λοιπόν εύφουλόγος ό κοσμικός αυτός
 μουσικοσυνθέτης. Όμως φύγαμε από τό θέμα μας, τό Καρναβάλι
 της παληαής 'Αθήνας.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ένα από τὰ ἀποκρηάτικα θεάματα πού εἶχανε μεγάλη ἐπιτυχία ἦτανε ὁ ξυλοπόδαρος. Καποῖος φουκαρᾶς ἀνέβαινε στά ξυλοπόδαρά του καί ἔφτανε σέ υψο τριῶν μέτρων. Φυσικά εἶχε ράφει ἓνα ανταλόνι ἀνάλογο, ἀπό φτηνό ὕφασμα καί κυκλοφοροῦσε.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Αὐτό ἦτανε ὄλο κι' ὄλο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτό. Κι' ὅμως μάζεψε δεκάρες ὄχι λίγες γιατί ἔλεγε διάφορες ἐξυπνάδες τῆς καιιάς ὥρας. Τόν ρωτοῦσανε ἀπό κάτω οἱ πεζοί. - Τί καιρό ἔχει ἐκεῖ πάνω ; - Τό 'φτασες τό φεγγάρι ; Πρόσεχε μήν χτυπήσης τήν κεφάλια σου στόν οὐρανό... Ἐκεῖνος ἀπαντοῦσε ἀνάλογα καί ὁ προσγειωμένος σύντροφός του μέ τόν δίσκο μάζεψε τίς πενταροδεκάρες.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Δηλαδή, ὅπως φαντάζομαι, καθε φουκαρᾶς ἀθηναῖος πού θά ἤθει κατι νά οἰκονομήσῃ, σκάρωνε κι' ἓνα τέτοιο ἀπίθανο ἀποκρηάτικο θέαμα κι' ἀμολυότανε στούς δρόμους.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἄκριβῶς. Καί θά μου μείνη ἀλησμόνητο ἓνα ἀποκρηάτικο τέτο θέαμα τοῦ γαμπροῦ καί τῆς νύφης. Διέφου ὅτι ἦτανε κι' οἱ δύο ἄνδρες. Ὁ ἓνας παρίστανε τόν γαμπρό κι' ὁ ἄλλος ἦτανε ντυμέ νύφη, μέ τὰ στέφανα στά κεφάλια τους. Πίσω τους ἔρχότανε ἓνας τρίτος μαγικαρᾶς, ντυμένος κι' ἐκεῖνος γυναικεῖα πού παρίστανε τήν πεθερά καί κρατοῦσε στά χέρια κι' ἓνα σκουπόξυλο μέ τό ὅποιο ἔδερνε τόν γαμπρό.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Αὐτό ἦτανε τό θέαμα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ὀχι. Σέ καθε γωνιά δρόμου, ὅπου ὑπῆρχε χῶρος παιζότανε μιὰ οἰκογενειακή σιηνή μέ στίχους μάλιστα. Ἔτυχε νά βρῶ στό ἀρχεῖο μου ἓνα ἀντίγραφο μιᾶς τέτοιας σιηνῆς. Ἄν θέλῃς διέβασέ 'το νά μάθουν καί οἱ σύγχρονοι μέ τί γελοῦσανε τότε οἱ ἀθηναῖοι.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Γιὰ ὅσες μου 'το Δημήτρη...

Γαμπρός : Παράτα τό σκουπόξυλο καί πάψε νά μέ βρίζης

Πεθερά : Παντρεύτηκες τήν κόρη μου. Θά τήν καλοταΐζης.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σ' αυτό τό σημετο ἔπεφτε νέα σκουποξυλιά καί ἡ νύφη
διεμαρτύρετο :

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ ΝΥΦΗ : Μήν δέρνεις τόν άντρούλη μου καί δέν άντέχει
ἄλλο
μου ἔρχεται λιγοθυμιά μαμᾶ μου. θ' ἀποβάλλω...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τώρα μέ τήν σειρά του ἀγανακτοῦσε ὁ γαμπρός :

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Γαμπρός : Τί 'πες μωρή ; 'Αποβολή ; 'Εγώ πήρα παρθένα
Μ'αυτή τήν στρίγγλα μάννα σου τά 'χετε μιλημένα ;
Δέν εἶναι ἀνάγκη νά μου πῆς τήν συνέχεια Δημήτρη. 'Ο γαμ-
πρός, πρό τῆς ἀποκαλύψεως, ἐπετίθετο κατά τῆς πεθερᾶς

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τῆς ἄρπαξε τό σκουπόξυλο, τήν ἀφώπλιζε

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καί τήν ἔδερνε αὐτός πρός μεγάλην ἱκανοποίησιν τῶν θε-
ατῶν πού ρίχνανε τίς δεκάρες τους στόν δίσκο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπράβο Γιάγιο. Τά λές σάν νά ἦσουνα μπροστά. Φυσικά τό
φιλοθεάμον καί νοήμον κοινόν ἐπιπροτοῦσε τόν ξυλοδαρμό
τῆς εθερᾶς μέ ἀνάλογες ἐκδηλώσεις. Μπράβο, καλά τῆς
κάνεις, δόσ' τῆς κι 'ἄλλες...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Τό φαντάζομαι. Ὅμως ξέρεις τί θυμήθηκα ; Πρίν ἀπό λίγο
πού ἡ κλειώ τραγουδοῦσε τῆς Μάσκας τό φιλί τοῦ παρούδα,
θυμήθηκα ὅτι κι 'έγώ, σάν πρωτοῆρθα στήν 'Αθήνα ἀπό τήν
Γερμανία, ἔγραφα ἕνα ἀποικρηάτικο τραγοῦδι μέ στίχους
τοῦ 'Αλέκου Σακελλάριου. 'Λερίζει νά τό θυμηθοῦμε κι'αυτό
γιατί ἀπό τότε περίσανε κάπου τριάντα τέσσερα χρόνια.

'Η γυναῖκα ἔχει πάντα καρναβάλι. 'Η κλειώ θά μᾶς τό
τραγουδήση.

ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Τραγοῦδι) 'Η γυναῖκα ἔχει πάντα καρναβάλι
κι' ἂν τῆς βγάλῃς τή μιᾶ μάσκα, ἔχει ἄλλη
κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναί, ωραιότατο τραγοῦδι πού εἶχε κάνει πάταγο στήν ἐποχή
του.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ

Καί ποιός δέν τό τραγούδησε ; Φαντάζομαι ότι πολλά μάτια θά σακρύσανε αύτήν τήν ώρα, όταν τά γκρίζα μαλλιά μερικῶν μας άκροατριῶν θ' άκούσανε αύτό τό μισολησμονημένο άποικρηάτικο τραγούδι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

"Ητανε ή έποχή πού ό κόσμος ήθελε άκόμη τήν έπικαιρότητα στό τραγούδι του. Κι' όταν έρχότανε άποικρηά, έπαίζοντο στά θέατρα είδικές άποικρηάτικες έπιθεωρήσεις κι' έπρεπε νά 'χουνε καί τραγούδια μέ στίχους γραμμένους σέ θέματα καρναβαλιού. Κι' έπρεπε νά 'ρθη τό Τριώδιο γιά νά θά θυμηθοῦμε κι' έμεις αύτό τό τραγούδι.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ

° Αλήθεια, είπες πάλι τήν λέξι Τριώδιον. Είμαι βέβαιος ότι πολλοί άκροαταί μας, τήν λένε αύτήν τήν λέξι χωρίς νά ξέρουνε τήν σημασία της. Εγώ τήν ξέρω γιατί είναι λέξι μουσική, δηλαδή της έκκλησιαστικής μουσικής. Τριώδιον λοιπόν είναι ένα λειτουργικό βιβλίο, πού περιέχει όλους τούς ψαλμούς πού λέγονται στην έκκλησία αυτές τίς τρεις εβδομάδες πριν από τήν Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Καί λέγεται τριώδιον, γιατί καθενας άπ' αυτούς τούς ψαλμούς, περιλαμβάνει τρεις ώδός, τρεις μελωδίες δηλαδή.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Νά λοιπόν πού κατι θά μάθουνε οί άκροαταί μας. 'Η συζήτησί μας Γιάγγο μου, μπορεί νά μεταβληθῆ σ' Εγνυιλοπαίδεια. Καί από τούς ψαλμούς πού έχουν τρεις ώδός καί τό σχετικό λειτουργικό βιβλίο, πήρε τ' όνομά της καί ή έποχή του Καρναβαλιού. Πραγματικά πολύ ένδιαφέρον.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ

"Ομως μία καί θυμηθήκαμε τό τραγούδι του Σακελλάριου, έχω τήν υποχρέωσι νά σου θυμίσω κι' ένα άλλο τραγούδι, πάλι δική μου, μέ στίχους του Γιαννουιάκη.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Ποιανού Γιαννουιάκη ;

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ

"Ελα καημένε Δημήτρη. Μέ στίχους δικούς σου. Γιατί νά ξεχάσης τά τόσα μας χάδια... Τό θυμίσαι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγκο μου, πολύ φυσικό. Στην ηλικία μου έχω ξεχάσει και
τά χάρδια και τό τραγουδι. Όμως θά μ'εύχαριστοῦσε πολύ νά
τό ξαναθυμόμουνα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Δέν εἶναι δύσκολο. Ἡ κλειώ τό ξέρει και θά μᾶς τό πῆ.

ΔΕΝΑΡΔΟΥ (τραγουδι) "Αν δέν κρατῶ τά δάκρυά μου
και κλαίω
εἶναι πού φεύγεις μακριά μου
στό λέω

κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀπόκρηες Γιάγκο μου... κι' ἄφου θυμηθήκαμε τά ἀποκρηάτικα
πλανόδια θεάματα τῆς Ἀθήνας, θ' ἔβριζε νά ποῦμε και κᾶτι
γιά τήν γιαμήλα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τήν έχω ἴδει τήν πολυθρύλητη Γιαμήλα μέ τόν ἀράπη μπροστά
πού ~~καὶ~~ τυποῦσε ρυθμικά τό τουμπελέκι σάν νά ἦτανε
τάμ-τάμ στήν ἀφρικάνικη ζουγκλα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἡ πιό ὑποτυπώδης ὀρχήστρα πού συνώδευε τό τραγουδι τῆς
Γιαμήλας : Χόρευε κυρά Μαρῶ - κι' ἔχε ἔννοια τοῦ σπιτιοῦ.
Χόρευε κυρά Μαρῶ - κι' ἔχε ἔννοια τοῦ σπιτιοῦ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Αὐτό ἦτανε ὄλο τό τραγουδι :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αὐτό, ὄλο κι' ὄλο. Όμως ἡ Γιαμήλα Γιάγκο μου, ἡ οἰκτρή και
κουρελιασμένη γιαμήλα, μέ τήν προβιά πού ἐσχημάτιζε τόν λαι-
μό της και μέ τό καύκαλο τοῦ βωδιοῦ πού ἀνοιγόκλεινε τό
στόμα του, ἔδωσε στόν ἀλησμόνητο Τζμο Μωραϊτίνη, τόν ποιητή
τῆς παλαιᾶς Ἀθήνας, τήν ἔμπνευσε νά γράψῃ ἓνα ἀπό τά πιό
ὀμορφά του ποιήματα. Τόν Βαγγελέρα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί ἦτανε ὁ Βαγγελέρας :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἐνας τύπος ἀλήτη, ἡλικιωμένου βέβαια, πού εἶχε γιά ἐπιχεί-
ρησί του τήν γιαμήλα. Διάβασε ἂν θέλῃς αὐτούς τούς λησμονη-
μένους στίχους τοῦ Μωραϊτίνη, σάν μνημόσυνο γιά τήν παλαιά
Ἀπόκρηα.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Ὁ Βαγγελάρας πέθανε, ὁ γέρο γιαμηλιέρης...

Ποῦ νά τόν ξέρης ;

Πάντα μουντζούρης ἔβγαινε, μέ κόκκινο γιλέκι
μπρός ἢ γιαμήλα, πίσω αὐτός βαρῶντας τουμπελέκι
καί τραγουδῶντας στά φτωχά τῆς γειτονιάς στενά :

Σιναῖνά - σθναῖνά !

Κι' εἶπε ἔν πεθάνη ἕνα πρωῖ κι' ἔν εἶναι ἀποικηά
νά μὴν τόν θάψουν μακρυά,
μουντζούρη νά τόν θάψουνε ἀπάνω σέ δυό ξύλα
ν' ἀκολουθήσῃ ὁ φασουλῆς, τό Γαῖτανάκι κι' ἡ Γιαμήλα
νά πῆ τόν ἀκαπὶθήσει ἐπιηήδειο κι' ὁ ποιητής τοῦ Κάρρου
γιά νά χαρῆ ἀποικηά καί ἡ καρδιά τοῦ Κάρου.

Κι' ὁ Βαγγελάρας πέθανε. Οἱ φίλοι του τόν κλάψανε
μ' ἀληθινό τους δάκρυ

μουντζούρη τότε πήγανε, μουντζούρη τότε θάψανε
κι' ἐγράψανε στήν ἔκρη :

Ἐδῶ κοιμᾶται ἤσυχα, ἕνας μεγάλος φουκαρῆς
πού ἡ δουλειά του ἦτανε νά εἶναι μασκαρῆς
μ ἱ α φορὰ τόν χρόνο,
μ ὀ ν ο !

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Ἐρατοὶ στίχοι καί συγκινητικοί. Ὁ Τίμος Μωραϊτίνης
πού ἦτανε παληός μου καί στενός φίλος μου ἔχει διηγηθεῖ
ἄρκετά νόστιμα ἀθηναϊκά ἐπεισόδια. Ἐνα ἀπ' αὐτά, τό θυμᾶ-
μαι τώρα γιατί εἶναι ἀποικηάτικο. Μιά ὀμηρικὴ συμπλοκή.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ

Συμπλοκή ; Καυγᾶς ἀποικηάτικος ; Γιά καμμιά γειτονοποῦλα
ἴσως.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Ὁχι, ἀλλά γιά συμφέροντα ἐπαγγελματινά. Μιά λόγους ἐμπο-
ρικῆς ἀντιζηλίας. Σκέψου Γιάγιο μου ὅτι ἐδῶ καί ἔξηνα χρόνια
γύρω στά 1910, τὴν Ἀπόικηα, συναντηθῆκανε στήν πλατεῖα

Βάθης τό Γαϊτανάνι καί ἡ Γιαμήλα. Ἡ πλατεῖα Βάθης, νά σημειώσης ἦτανε τότε μιὰ λαϊκή συνοικία πού εἶχε πολὺ φωμὶ γιὰ τὰ πικανόδια ἀποκρηάτικα θεάματα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καταλαβαίνω τί ἔγινε. Τό γαϊτανάνι καί ἡ Γιαμήλα θά διεξεδί-
κησαν τήν κατοχή καί τήν ἐπιμετάλλευσι τῆς πλατείας Βάθης.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κἄτι τέτοιο. Ὁ ἀράκης μέ τό τουμπελέκι διέταξε τόν στρατό
πού ἀποτελοῦσε τό Γαϊτανάνι νά ὑποχωρήσῃ.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φυσικά τό Γαϊτανάνι θ' ἀρνήθηκε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι μόνο ἀρνήθηκε, ἀλλά ὁ Κονταρᾶτος... ἐπεσέθη κατὰ τοῦ
Γιαμηλιέρη.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ποιός ἦτανε ὁ Κονταρᾶτος ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό παιδί πού κρατοῦσε τό κοντάρι γύρω ἀπό τό ὄποιον ἐχόρευαν
οἱ εὐγενεῖς. "Ἐτσι τοὺς λέγανε τοὺς χορευτάς : Εὐγενεῖς, γιατί
φοροῦσαν κἄτι κουρελιάρικα κοστούμια ἰπποτῶν, νοικιασμένα ἀπό
κἄποιο παλιό βεστιάριο ὕπερας. Ὁ Κονταρᾶτος λοιπόν ὄρμη...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Θά ἔγινε χαλασμός= κόσμου.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ὁ γιαμηλιέρης ἀντεπιτίθεται, ἀλλά οἱ ἄνθρωποι τῆς Γιαμήλας
ἦτανε λιγώτεροι... Τότε λοιπόν ὁ Δούρειος "Ἴππος...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Στάσου Δημήτρη καί θά μέ τρελλάνης. Ποιός Δούρειος "Ἴππος ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἡ Γιαμήλα. "Ἐτσι τήν φωνάζανε γιατί τό σῶμα τῆς Γιαμήλας
ἀπετελεῖτο ἀπό μιὰ σιάφη πού τήν κρατοῦσαν στά κεφάλια τους
δύο ἀλῆτες... Ὁ Δούρειος "Ἴππος, κατεβάζει τήν σιάφη καί οἱ
δύο ἀλῆτες ἐνισχύουν τόν ἀράκη καί τόν ἄλλον πού μάζεψε τίς
δεκάρες... Γίνεται ἡ συμπλοκή μέ θῦμα τόν Κονταρᾶτο

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Εἶχε καί θῦμα ἡ συμπλοκή ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βέβαια, γιατί ὁ ἀράκης τῆς Γιαμήλας τράβηξε μαχαῖρι...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σῶπα ! Πρώτη φορά ἀκούω Γιαμήλα νά ξιφουλκῇ...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τραβάει μαχαῖρι καί ... πάει ὁ Κονταρᾶτος. Καταλαβαίνεις
τήν συνέχεια. Διακοπή τοῦ θεάματος, ἀστυνομία καί ὁ ἀράκης

Έφαγε δύο χρόνια φυλακή...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Θύμα τῆς Ἀποικηῆς. Ὅμως πρὶν τελειώσωμε τὴν κουβέντα μας Δημήτρη, θὰ ἤθελα νὰ θυμηθοῦμε ἄλλο ἓνα παλιὸ τραγοῦδι ποὺ ἴσως νὰ εἶναι κι' ἐπίκαιρο, γιατί οἱ περισσότερες γυναῖκες στὰ παλιὰ χρόνια ντυνόntonτουσαν τὸ Καρναβάλι, βλάχες...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καταλαβαίνω πὼς θέλεις νὰ θυμηθοῦμε τὴν Βλάχα τὴν παινεμένη...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Αὐτό. Ἡ Κλειώ Δενάρδου θὰ μᾶς τὸ τραγουδήσῃ...

ΔΕΝΑΡΔΟΥ (τραγοῦδι) Ἐγὼ ἴμαι ἡ βλά - ἐγὼ ἴμαι ἡ βλάχα ἡ παινεμένη
Ἐγὼ ἴμαι ἡ βλά - ἐγὼ ἴμαι ἡ βλάχα ἡ ξανουστή
ποὺ τριγυρίζω στὰ νουνά...

κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Δημήτρη μου πάλι ἡ ὥρα πέρασε καὶ πρέπει νὰ σταματήσωμε τὴν φλυαρία μας. Θ' τὰ ξαναποῦμε πάλι μεθαύριο...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τὴν ἄλλη Κυριακή, τὴν ἴδια πάλι ὥρα.